

ročník 7

13

vychází 16. ledna 1998

Zemřel doc. JUDr. Miroslav Liberda

Dne 7. ledna 1998 zesnul po krátké a těžké nemoci děkan Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci doc. JUDr. Miroslav Liberda.

Doc. JUDr. Miroslav Liberda se narodil 2. 4. 1926 v Čeřejovicích. Studium práv zahájil v roce 1946 na Právnické fakultě Masarykovy Univerzity v Brně a ukončil rigorózní zkouškou v roce 1951 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V padesátých letech byl činný v oblasti práva a organizace řízení a ekonomiky v řadě institucí. V polovině šedesátých let absolvoval postgraduální studium teorie řízení na VUT – Ústav teorie a metod řízení v Brně. V letech 1965–1970 působil jako právník na generálním ředitelství VHJ Sigma Olomouc. Vzhledem ke svým zásadovým postojům byl na počátku sedmdesátých let nucen toto místo opustit a od roku 1971 až do roku 1988 pracoval jako právník u České státní pojišťovny v Uni-

čově. V roce 1990 zahájil soukromou advokátní praxi a v roce 1991 stanul v čele přípravného realizačního týmu pro obnovu právnické fakulty na Univerzitě Palackého v Olomouci. Dne 7. září 1992

byl zvolen do funkce jejího prvního děkana. V květnu 1995 byl zvolen do této funkce i na druhé funkční období. Jako uznávaný odborník v oblasti občanského práva se stal členem komise Ministerstva spravedlnosti ČR pro rekodifikaci občanského zákoníku, na jejíž práci se aktivně podílel. Dále byl členem grémia Jednoty českých právníků, zakládajícím členem nadace Bezpečná Olomouc, nadace Bílý kruh bezpečí, členem správní rady Nadace Československé národní rady americké a prezidentem nadace Iuridicum Olomucense.

Vědecky a pedagogicky působil i v zahraničí, zvláště na právnických fakultách v Grazu, Curychu, Drážďanech, Petrohradě, Kyjevě, New Yorku a ve Washingtonu. Za jeho působení získala v roce 1996 Právnická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci prestižní Cenu Hannah Arendtové udělovanou Körberovou nadací jako výraz ocenění přínosu pro rozvoj demokratické a občanské společnosti v zemích střední a východní Evropy.

V osobě doc. JUDr. Miroslava Liberdy ztrácí Univerzita Palackého v Olomouci i nejširší právnická veřejnost nejen výjimečného odborníka a pedagoga, ale i vzácnou osobnost. Jeho lidskost a pevnost charakteru navždy zůstanou vzorem skutečného právníka a člověka.

-pf-
foto -tj-

Rozloučení akademické obce Univerzity Palackého s děkanem Právnické fakulty UP se uskutečnilo 16. 1. 1998 v 10. 00 hod. v aule PF UP.

Z obsahu:

Habilitace a profesury	2
Soutěž o vnitřní granty UP	3
Ze zasedání Kolegia rektora UP	4
Odešel prof. ThDr. V. Tkadlík	6
Z vědeckých pracovišť	7
Metropolitní počítačová síť na UP	8–9
Diskuse, názory, ohlasy	10
Mezi námi vzdělanci	11
Zeptali jsme se za vás	12

Bolestná ztráta z rodu nenahraditelných

Zpráva o nemoci děkana Právnické fakulty pana doc. JUDr. Miroslava Liberdy nás v listopadu loňského roku vylekala. Přišla v době, kdy jsme spolu s ním uvažovali, co bude následovat, až skončí jeho druhé funkční období. Byla tu stále ještě možnost, že bude dalším vedením fakulty pověřen právě docent Liberda, než by se celá záležitost vyřešila výskytem nějakého přirozeného nástupce. A teď přišla paralyzující zvěst o jeho úmrtí, která nenahraditelnost tohoto akademického hodnostáře potvrzuje jako krutou a nezvratnou skutečnost.

I když u docenta Liberdy bylo velmi obtížné oddělit hodnoty profesní a lidské, protože v jeho zakladatelské děkanské funkci našly obě plněno uplatnění a přirozeného sjednocení, ti, kteří měli tu čest a potěšení se s ním delší dobu znát, nebo ho blíže poznali po roce 1989, cítí, že jsou chudší o kolegu a přítele vzácných kvalit – člověka, který chlapecky nesl osud, jež mu vnutil bývalý režim, člověka, který až s chlapeckým údivem uvítal historickou příležitost podílet se na vzniku a budování fakulty, která sice v zákoně o zřízení Univerzity Palackého z roku 1946 byla zmíněna, ale kterou se do roku 1991 nepodařilo nikomu realizovat.

Musím říci, že pan dr. Liberda byl tím nejplatnějším členem skupiny právníků, které jsem si dovolil po Listopadu 1989 kontaktovat, abych zjistil, je-li vůbec reálné o otevření právnické fakulty uvažovat. Vždyť to měla být proní taková fakulta v postkomunistické Evropě! Skepticismus, který se i docela oprávněně v našich diskusích objevoval, dovedl rozptýlit svým realistickým entuziasmem právě kolega Liberda. Jeho víra, že naše úsilí musí být korunováno úspěchem, byla životadárná nejen pro onu odvážnou ale i nesmělou ideu, ale i pro první roky existence olomouckého studia právo. Bylo obdivuhodné, s jakým nasazením se jmenovaný a pak zvolený děkan právnické fakulty oddal každodenní dríně, ale také s jakou grácií se podílel na nezbytné, protože životně důležité internacionalizaci celého projektu. Ve jméne LIBERDA zněly mnoha našim zahraničním sympatizantům, přátelům a spolupracovníkům od Lorda Dahrendorfa přes celou řadu profesorů z Georgetownu a z Hofstra University po oddané obětavé kolegy jako jsou profesori Posch z Grazu a Haffelin z Curychu zvonky SVOBODY. Byla to deviza pana

Pokračování na str. 3

Jen několik řádků...

Lidovky, slovo, učitelé,
čtenářská rozervanost a blbá
nálada

Slyšte dvě kratičké námořnické historky, jež brázdíly bok po boku oceán našich dnů a které nerozprávěl starý mořský vlk, ale stále ještě holobradý plavčík.

Samizdatové a dlouho i polistopadové Lidovky pojímal coby koráb, na jehož palubě znělo pravdivé a nezmanipulované slovo.

Po známém mezipřistání, při němž osádku naivních a nepraktických humanistů vystřídal u vesla pragmatické mužstvo, však utrpěly jeho iluze dřívou porážku. Kurs určoval neomylný kapitán a loajální námořníci natahovali a stahovali plachty podle jeho představ a přání. Stejně tak i psali. Bylo-li třeba ukočirovat reptající podpalubí, stačilo vhodně opracované a přesně časově naprogramované slovo. Stále častěji jsem a pro střelce zábavným terčem se stávali učitelé. Trefujeme ty trhovce, neb chtějí vyhandlovat etické posláním za hršíšný mamón!

Vytrvalá, nepolevující a vše zahrnující prokapitánská servilnost tak stála u kolébky plavčíkova několikaměsíčního traumatu. Rozum mu velel: „Odkaz ten plátek Steigerwaldových ostrých hochů a do smrti smrřoucí ho nekupuj!“ Však iracionální srdce připomínalo: „Plavčíku, co tvá námořnická věrnost tradici?!“ A tak – zmitán čtenářskou rozervaností – u poštovních přepážky stál a odhlašoval a zase přihlašoval...

Až na úsvitu loňského podzimu se začalo vyjasňovat. Magnetka neomylného kapitána se již delší čas nevyzpytatelně vychylovala a část zkompromitované posádky hledala útočiště na neznámém ostrově. Koráb Lidovek ovládla touha po objektivnějším slovu. Srdce plavčíkovo plesalo! Snad i na toho prostého učitele se konečně slunce usměje!

Ale ouha! Zase tu a tam slovo neplnilo své posláním či nenápadně, ale účinně poščuvalo!

Jednou k tomu stačilo málo – nepoužít ho. Lidovky tisknou statistické údaje o učitelských platech, přičemž neutrousí (snad vinou vyschlého pera neutopitelné báby-školodbornice Račky Kvačkové) jediné slovo na vysvětlenou. Kde kupříkladu leží onen pramen, z něhož tryská průměrných čtrnáct tisícovek holobradým plavčíkům atd.?

Jindy – v Posledním slovu Zdeňka Lukeše nazvaném Školní případ (7. 1.) – z něj vyždímali emotivní kapitál. Stačilo zosnovat strašidelný příběh o pirátské učitelce, jež psychicky mordovala děti a vystrašila jejich pěstouny na rodičovském kongresu. A ejhle, příčiny mezilidské zlomyslnosti a všeobecně blbě nálady byly na světě!

A proč vám ty námořnické historky o jedné plavbě a jedné novinách vlastně vykládám? Protože plavčík dluží mnoha rovným spoluplavčím slova solidarity a zastání, protože už nechce plout na rozbouřeném moři u poštovních přepážky a protože si přeje, aby na palubě Lidovek troše vlál prapor seriózního slova.

P. Hanuška

Upozornění

Ve zkušebním období vychází Žurnál UP jako čtrnáctideník, a to 16. 1., 30. 1. a 13. 2.. Číslem 16 bude zahájena obvyklá týdenní periodicitá.

Redakci Žurnálu UP byla zavedena na obou telefonních linkách (563 1781 a 1782) hlasová schránka, na které mohou zájemci zanechat své vzkazy, náměty, informace a postřehy.

Zprávy, informace, oznámení

Informace ze zasedání Akademického senátu UP

V úvodu zasedání AS UP, které proběhlo 17. 12. 1997, seznámil jeho místopředseda RNDr. J. Kvapil, CSc., senátory s dopisem doc. ing. J. Hála, CSc., který v něm uvedl, že vzhledem ke svému jmenování náměstkem ministra školství, mládeže a tělovýchovy rezignoval na svou funkci předsedy AS UP a poděkoval senátorům za dosavadní spolupráci. Akademický senát UP přijal usnesení, podle kterého **bude předseda AS UP zvolen na příštím zasedání, tj. 18. 2. 1998.** Předsedové AS fakult byli vyzváni, aby do 4. 2. 1998 zaslali na sekretariát AS UP návrhy kandidátů na tuto funkci. Dr. Kvapil dále oznámil termíny zasedání v letním semestru, která se budou konat 18. 2., 15. 4., 18. 5. 1998. Není vyloučeno konání mimořádného zasedání.

Dále byli představeni **noví zástupci v AS UP:** předseda AS LF UP MUDr. Zdeněk Zlámal, CSc., předseda AS FTK prof. PhDr. Bohuslav Hodaň, CSc., a za studenty FTK UP Milan Svoboda.

V rámci kontroly úkolů z minulého zasedání bylo rozhodnuto, že problematice týkající se rozporů v současném Statutu UP bude pravděpodobně věnováno mimořádné zasedání AS UP.

O jednání předsednictva a pléna Rady VŠ informovali prof. RNDr. K. Lenhart, CSc., a doc. PhDr. K. Hádek, CSc. (Materiály jsou k nahlédnutí na sekretariátu AS UP.)

Zprávu o stavu UP přednesl rektor UP doc. RNDr. L. Dvořák, CSc. Zaměřil se v ní zejména na oblast studijních záležitostí, vědy a výzkumu, zahraničních styků, organizace a rozpočtu. Informoval rovněž o průběhu jednání s Metropolitní kapitulou. Zpráva bude přednesena na setkání akademické obce UP dne 25. 2. 1998. Kompletní zpráva bude publikována.

Zprávu o činnosti AS UP přednesl RNDr. J. Kvapil, CSc. Bude ještě doplněna o stanoviska studentů a přednesena na setkání akademické obce UP (a rovněž publikována).

Diskusi k návrhu vládního zákona o VŠ uvedl předseda AS FF UP doc. PhDr. J. Štefanides, který citoval usnesení AS FF UP včetně dopisu adresovaného poslancům Poslanecké sněmovny PČR, jehož přílohou byly konkrétní připomínky k návrhu. Členové AS UP vyjádřili souhlas s tím, aby se AS UP k těmto připomínkám připojil a aby byly spolu s úvodním dopisem adresovány členům parlamentního výboru pro kulturu a školství (plné znění připomínek viz *Odmítavé stanovisko...*, str. 3).

Rektor UP dále požádal AS UP o **schválení částky 2 mil. Kč na vnitřní granty** na úrovni univerzity na rok 1998 s tím, že budou preferováni pracovníci ve věkové kategorii do 35 let a přednost bude dáována pracím interdisciplinárního charakteru.

Hospodařením IC UP se zabývaly na své společné schůzi dne 12. 12. 1997 ekonomická a organizační komise senátu. Komise i AS UP konstatovaly, že jim opakovaně nebyly s dostatečným předstihem poskytnuty požadované podklady pro jednání. Dr. Kvapil uvedl, že koncem ledna se seje druhá společná schůze výše uvedených komisí. AS UP trvá na tom, aby na jednání komisí byl přítomen i dr. Hladký, ředitel IC UP.

Vzhledem k tomu, že nastaly změny ve vnitřní struktuře **AVCUP a Vydavatelství UP**, které umožňují lepší podmínky pro samofinancování, doporučuje AS UP, aby i tyto dvě jednotky přešly plně na **systém samofinancování** (Stanovisko ředitelky AVC viz *Otázka pro...*, str. 7).

Na podkladě společného zasedání komisí bylo dohodnuto doporučit AS UP, aby zavázal vedení UP k **sestavení rozpočtu na rok 1998** na základě závěrů komise pro organizaci a rozvoj AS UP z 1. 10. 1997.

Setkání Akademické obce UP, kde rektor UP a zástupce AS UP přednesou zprávy o činnosti za ulynulý rok, se bude konat 25. 2. 1998 v aule Právnické fakulty UP.

Ze zápisu ze zasedání AS UP vybrala -mav-

Habilitace a profesury

Lékařská fakulta UP

Ve čtvrtek 22. 1. 1998 proběhne na zasedání Vědecké rady Lékařské fakulty Univerzity Palackého v posluchárně na Neurologické klinice LF habilitační a profesorské řízení.

V 10.00 hod. bude **MUDr. Ivo Oral, CSc.**, přednosta Interního oddělení Železniční nemocnice v Olomouci, obhajovat v **oboru vnitřní nemoci** habilitační práci na téma *Přínos neinvazivního vyšetření hemodynamiky k určení optimálního složení léků při léčbě hypertenzní nemoci*. Oponenty jsou prof. MUDr. K. Zeman, CSc. (I. interní klinika LF MU Brno), doc. MUDr. M. Blaha, CSc. (II. interní klinika LF MU Brno), doc. MUDr. L. Válka, CSc. (II. interní klinika LF UP Olomouc).

Od 11.00 hod. bude probíhat profesorské řízení **doc. MUDr. Roma Kostřici, CSc.**, přednosta ORL kliniky Lékařské fakulty MU v Brně v **oboru otorinolaryngologie**. Přednáška bude pronesena na téma *Použití laseru v otorinolaryngologii*. Oponenty jsou prof. MUDr. A. Majtman, CSc. (přednosta Kliniky ORL JLF UK Martin), prof. MUDr. E. Černý, CSc. (em. přednosta ORL kliniky Ústřední vojenské nemocnice Praha) a doc. MUDr. Bořivoj Uchytil, CSc. (ORL klinika LF UP Brno).

-map-

Bolestná ztráta z rodu nenahraditelných
Dokončení ze str. 1

děkana, že návrhy na spolupráci přijímal vždy s otevřeným hledím, i když by bylo mnohdy i pro něj a pro fakultu snadnější je nepřijímat. Píšu tyto řádky těsně po návratu ze Spojených států, kde jsme v neděli s prof. Sandozem, který vždy rád vítal doc. Liberdu na každoroční olomoucké konferenci o principech právního státu a demokracie, a s dr. Tětem, který na fakultě učil a těšil se na své další působení v příštím roce, truchlivě vzdali hold děkanu naší Právnické fakultě ve vzdálené Louisianě.

Netušili jsme a ani jsme to při optimismu pana děkana Liberdy tušit nemohli, že loňské a předloňské promoce absolventů právnické fakulty, byly pro něj také poslední. Ale při lidské skromnosti, již náš vzácný kolega oplýval, je vlastně krásné, že mohl stiskem ruky popřát desítkám svých nejmladších kolegů úspěch v životní dráze, na niž je jeho fakulta připravila.

Nicméně pro fakultu, pro univerzitu a pro nás pro všechny, kteří jsme pana děkana Liberdu znali, ctíli, oceňovali a měli rádi, bude obtížné se vyrovnat se zjeví ranou prázdnoty. Koncem minulého roku jsme spolu rokovali v komisi pro využití prostředků za zisk Ceny Hannah Arendtové, již pan děkan zaslouženě předsedal, protože aktivity právnické fakulty významně přispěly k tomuto prestižnímu ocenění. A hovořili jsme o plánech pro nejbližší, ale i vzdálenější budoucnost. Pak jsme měli být spolu počátkem prosince ve Vídni na zajímavé konferenci věnované vzdělávacím reformám. Ale tam už došla omluva hovořící o pracovní neschopnosti pana děkana. Dostal jsem se za ním do nemocnice až v neděli těsně před Vánocemi. A vypovídá to jistě o neobyčejné duševní síle tohoto zjevně už slábnoucího člověka, že dovedl pro mne i svou křehkou a tragickým vývojem zasaženou paní vytvořit z dvouhodinové návštěvy nejen přijatelné, ale vlastně radostné a sváteční posezení. Zájem o politickou situaci, o vládní rošády, ale hlavně o budoucnost jeho fakulty poznačil a vyplnil celý náš společný čas – jen tři páry zohlhlých očí mohly dávat tušit, co už se zdálo být neodvratné. Přesto jsem chvílemi chtěl uvěřit v nějaký zázrak – a i to byla naděje, která vycházela nejspíše z nemocného pacienta. „Pane rektore, že jsme položili základy právnické fakultě na naší univerzitě, to už nám nikdo nevezme“, pronesl vynuceným šepetem ke konci mé návštěvy v nemocnici její historicky první děkan a já mu přikývl.

Spectabilis, vážený a milý pane děkane, tak tomu osudku je a už navždy bude, že Vaše jméno zůstane spojeno s úspěšným otevřením této významné kapitoly v historii naší almae matris. A vděčně budeme vzpomínat nejen my, kteří jsme měli to štěstí být také u toho, ale všichni ti mladí absolventi, kteří budou promovat jako právníci letos i v letech a desetiletích příštích. Na Vaši poslední cestě ať Vás provází naše přátelství, náš kolegiální vděk a naše uznání, náš slib, že olomoucká právnická fakulta bude žít.

Prof. PhDr. Josef Jařab

Zprávy, informace, oznámení

Odmítavé stanovisko k návrhu vládního zákona o VŠ

Na počátku prosince minulého roku zaslal Akademický senát Filozofické fakulty UP všem poslancům Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR dopis, v němž formuloval své odmítavé stanovisko k duchu a k některým ustanovením vládního zákona o vysokých školách. AS FF UP zároveň vyjádřil naději, že předkládané připomínky budou při projednávání v Poslanecké sněmovně PCR vzaty v úvahu.

AS FF UP upozorňuje zejména na tato ustanovení vládního návrhu zákona o vysokých školách, která pokládá za problematičtější nebo nepřijatelná:

§ 3: **Akademické svobody:** chybí ustanovení o svobodě akademické půdy, celý paragraf je přeformulován (srov. § 2 zákona č. 172 z r. 1990).

§ 8: **Akademický senát vysoké školy** nevolí a neodvolává rektora – je to v rozporu s § 3, písm. d: „právo členů akademické obce volit zastupitelské akademické orgány“, neboť rektor je tímto zákonem pokládán za akademický orgán školy – viz § 6, odst. 1, písm. b.

§ 13: **Rada veřejné vysoké školy** je sestavena z lidí mimo univerzitu, je jmenována ministerstvem, má značné pravomoci, je nadřazena rektorovi a AS a dostává se tak do konfliktu s akademickou samosprávou. Podobný orgán není zákonem nařízen soukromé vysoké škole, i když i ta bude financována také ze státního rozpočtu.

Oproti zákonu č. 172 z r. 1990 zde chybí ustanovení o Radě vysokých škol (srov. se zákonem 172 z r. 1990, § 16) a nebylo sem včleněno ustanovení o Konferenci rektorů.

§ 20: Podle tohoto návrhu přestanou být fakulty právnickými osobami.

§ 24–25: **AS nevolí a neodvolává děkana**, pouze navrhuje (opět konflikt s § 3 a § 6).

§ 24, odst. 3: AS je implicitně podřízen děkanovi (schází se povinně, když o to požádá děkan).

§ 34: Toto ustanovení ještě více podvazuje vnitřní předpisy vysoké školy ministerstvem a omezuje pravomoci zastupitelských akademických orgánů.

§ 39: **Soukromé vysoké školy** mohou být financovány ze státního rozpočtu.

§ 75: **Tvůrčí volno:** toto ustanovení je nepřijatelné, má-li být univerzita místem také vědecké práce (srov. § 27, odst. 3 zákona č. 172 z r. 1990). Požadujeme placené tvůrčí volno po dobu 6 měsíců jednou za pět let.

§ 77–78: **Akreditační komise:** dle návrhu zákona podléhá ministerstvu, pouze navrhuje, ministerstvo rozhoduje.

§ 82, odst. 1: Procedura nominace na členství v akreditační komisi: návrh iniciuje ministerstvo, nikoliv reprezentace vysokých škol (se kterou se v zákoně nepočítá).

§ 82, odst. 6: Jak může být za dané situace výkon funkce členů akreditační komise nezávislý?

K dopisu a konkrétním připomínkám se na svém prosincovém zasedání připojil také Akademický senát UP, který přijal usnesení o zaslání svého souhlasného stanoviska parlamentnímu výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Zpracovala -mav-

Stručně

V prostorách velké zasedací síně Rektorátu UP se 5. 1. 1998 přivítali s novým rokem rektor UP a zaměstnanci Rektorátu a Informačního centra Univerzity Palackého.

Městské kulturní domy České Budějovice, a. s., a Kulturní nadace města Českých Budějovic uspořádaly výstavu **Dany Puchnarové „Nové jistoty“**. Zahájil ji PhDr. Jan Kříž ve středu 7. 1. v 8.00 hod., ve výstavní síni Domu umění (České Budějovice).

Olomoucká pobočka Československé biologické společnosti pořádá 21. 1. 1998 (Ústav biologie LF UP, TÚ) přednášku RNDr. P. Nováčka, CSc., (Katedra ekologie PřF UP) na téma **Národní parky USA**.

Dne 14. 1. 1998 se na oddělení aplikované fyziky Katedry experimentální fyziky PřF UP (posluchárna č. 58) uskutečnil **seminář k doktorandským tématům**. K tématu Optical and Computational Evaluation of Pneumatic Tyres Growth se proslovil ing. L. Bartoněk a k tématu Digital Image Evaluation of Metallographic Microstructures Mgr. P. Velecký.

O rozdělení prostředků na činnost Informačního centra Univerzity Palackého se bude jednat na **zasedání Správní rady Informačního centra UP** 28. 1. 1998.

Centrum pohybových aktivit FTK UP pořádá **lyžařskou školu pro děti** od 5–14 let (v případě zájmu se mohou účastnit i rodiče). Informace a přihlášky: H. Vyroubalová, tel. 563 62 15.

Dne 25. 2. 1998 se v aule Právnické fakulty uskutečnil **setkání akademické obce UP**, kterou svolá Akademický senát UP a na níž by měli rektor UP Lubomír Dvořák a zástupce AS UP přítomné seznámit se stavem, činností a situací Univerzity Palackého za uplynulý rok.

-map-, -mav-

Soutěž o vnitřní granty UP

Projekty (řešené v roce 1998), které aspirují na účast v soutěži o vnitřní granty UP vyhlášené rektorem Univerzity Palackého, mohou předkládat studenti nebo zaměstnanci UP. Preferovány budou projekty:

- 1) jejichž řešitelé jsou pracovníci do 35 let,
- 2) které předpokládají spolupráci mezi více obory nebo fakultami,
- 3) které budou zaměřeny do sféry a) výzkumné, b) tvůrčí.

Projekty nesmí zahrnovat požadavky na investice. Udělování grantů nebude spojeno s přidělením mzdových prostředků.

Žádosti je nutno předkládat ve třech vyhotoveních, formuláře si mohou zájemci překopírovat (T602) na vědecko-badatelském oddělení na děkanátě příslušné fakulty.

Projekty je nutno odevzdat **nejpozději do 6. února 1998 na Rektorát UP** (oddělení vědecko-badatelské). Projekty odevzdané po tomto termínu nebudou brány v úvahu.

Prof. RNDr. K. Lenhart, DrSc.,
prorektor UP pro vědecko-badatelskou činnost

Zprávy, informace, oznámení

Z prosincového zasedání Kolegia rektora UP

V průběhu jednání dne 18. 12. 1997 doporučilo Kolegium rektora schválení **převedení areálu Horního údolí pod Správu kolejí a menz**, a to ke 30. březnu (další informace viz *Areál Horního údolí...*). Tímto bodem se bude mj. zabývat AS UP 18. února.

O řešení problému týkajícího se **elektrore-vize na TÚ** požádala děkanka LF UP J. Mačáková. Dále podpořila **žádost Spolku mediků** o přidělení místnosti v budově Křížkovského 12.

Kvestor UP ing. J. Jirka se v dalším bodě zmínil o tzv. **poučení z povodní**. Děkaní jednotlivých fakult obdrželi písemný materiál, který zpracoval provozně-technický odbor UP a který se týká vyhodnocení situace po povodních v červenci roku 1997. V souvislosti s povodněmi hovořil kvestor UP o situaci v rozpočtu ke konci roku 1997. Připomněl, že všude, kde došlo k úpravám a opravám zaplavených objektů, došlo také k razantnímu zvýšení jejich standardu. To se týká především sportovních objektů a kotelen. Největší náklady byly vynaloženy na opravy sportovní haly, budovy na Vodární ulici a SKM. Opravy budou dokončeny, pokud to finanční podmínky dovolí, během prvního pololetí roku 1998. Kvestor se také zmínil o výstavbě nové a likvidaci staré loďnice. V této souvislosti se vše odvíjí od příspěvku z MŠMT, o který UP žádá. Oddělení civilní obrany zpracovalo písemný materiál zabývající se postupem a řešením krizových situací. Na UP by

v případě potřeby měla fungovat tzv. **krizová instituce, a to jak na úrovni univerzity, tak na úrovni jednotlivých fakult**. Uvedený materiál rektor UP poskytl všem děkanům fakult (viz *Řešení krizových situací*).

Prorektorka Hornová informovala o **zřízení tzv. studentského fondu**, který připravuje zahraniční oddělení. Děkaní také obdrželi písemnou nabídku **britského velvyslanectví týkající se stipendia pro postgraduálního studenta**. Uzávěrka je stanovena k 31. lednu.

Informaci o stavu na VŠ kolejích poskytl prorektor J. Tillich. **K nástupu studentů, pravděpodobně k 15. lednu, se připravuje kolej ve Chválkovicích**. Rektor poté poznamenal, že s **novým rokem začne i adaptace domů po Sovětské armádě**, z nichž by se měly stát vysokoškolské koleje. Podle předběžných plánů by k ukončení uvedené modifikace mělo dojít během dvou až tří let.

V dalším bodě se prorektor K. Lenhart zmínil o **úspěšné obhajobě výzkumných projektů 250**, které proběhly 4. prosince 1997. Dále se zmínil o **nabídce spolupráce firmy Kabel plus Olomouc s UP prostřednictvím AVC**. UP by takto mohla využít vysílacího času k propagaci svých pracovišť.

V neposlední řadě byl na Kolegiu rektora také vznesen dotaz týkající se **prevence proti zavirování počítačové sítě**, s kterou měla koncem roku 1997 velká část UP problémy (viz *Příčiny „onemocnění“...*, str. 12).

M. Poláková

Areál Horního údolí už nebude obhospodařovat FTK

S nástupem nového vedení Univerzity Palackého byla na Fakultě tělesné kultury UP provedena ekonomická a věcná analýza všech jejích činností a zařízení, které zmíněná fakulta obhospodařuje. S ohledem na velmi nízký rozpočet FTK se všeobecně došlo k následujícímu závěru: **přidělené finance se bohužel pro všechny fakultní činnosti jeví jako nedostačující**. Jak děkan zmíněné fakulty F. Vaverka uvedl, bylo nezbytně nutné hledat úsporná řešení. **Při této příležitosti jsme zjistili, že právě areál Horního údolí je za poslední čtyři roky vždy prodělečným. Schodek se pohyboval od milionu do čtyř set tisíc, přičemž letošní činil dokonce milion dvě stě tisíc**, sdělil Žurnálu UP děkan Vaverka.

Nejen ekonomický výsledek analýzy, ale i rozbor využití střediska z hlediska hlavní

činnosti fakulty, tj. výuky, se ukázalo jako neefektivní. *Analýzou jsme zjistili, že Horní údolí je více než z poloviny roku nevyužito, řekl děkan. Ke změně situace by byla potřebná marketingová činnost, která ovšem naplní ani smyslem činnosti naší fakulty není.*

Děkan FTK mj. potvrdil, že se nejedná o jednorázové rozhodnutí. Všechna jednání proběhla po zralých úvahách, prošla VR i AS fakulty, přičemž hlavním motivem rozhodnutí je zefektivnění ekonomické i pedagogické činnosti. Výsledkem těchto úvah a analýz je **převedení areálu Horního údolí ze správy FTK pod Správu kolejí a menz**. *Myslím si, že uvedené středisko bude využito daleko lépe pod správou technicky i hospodářsky profesionálnější pojeté organizační struktury*, řekl děkan.

-map-

K programu Tempus

Kancelář zahraničních styků UP zve zájemce na informační schůzku k programu Tempus, která se uskuteční 21. 1. od 10.00 hod. v budově FF UP, Křížkovského 10, učebna č. 18 (Katedra anglistiky). Schůzku, jejímž cílem je seznámit se s náplní a prioritami programu Tempus v akademickém roce 1998/ 1999 a 1999/ 2000 a s přihláškami pro aktivitu JEP (Joint European Project), povede ing. Ivana Cerhová z Národní kanceláře Tempus v Praze. Případné informace k setkání i k programu Tempus je možno získat v kanceláři zahraničních styků UP.

Finanční dar z Grazu

Komise pro mezinárodní vztahy senátu Karl-Franzens-Universität v Grazu rozhodla o vyčlenění finančních prostředků v hodnotě 25 tisíc AS na pomoc partnerské Univerzitě Palackého při likvidaci následků letních záplav. V průvodním dopise vyjádřil předseda komise prof. dr. W. Schappacher naději, že pokračující spolupráce a partnerství mezi oběma univerzitami se bude i nadále upevňovat.

-map-

Řešení krizových situací

Z tzv. poučení z povodní vyplynula mj. nutnost vytvořit krizový tým, který by automaticky fungoval v situacích, jež běžně nenastávají.

Pracovník referátu civilní obrany při RUP V. Bluma zpracoval návrh, jenž se týká opatření při vzniku mimořádných událostí a krizových situací. V návrhu se zmiňuje o tzv. řídicí skupině, která by měla být jmenována rektorem UP a která by se v nastalé, nepředvídané krizové situaci pohotově, za účelem pružného řešení, sešla. Ve zmíněné skupině budou pravděpodobně zastoupeni prorektor a statutární zástupce rektora UP, prorektor pro organizaci a rozvoj, děkaní jednotlivých fakult, ředitelka SKM, kvestor, ředitel IC, vedoucí technického oddělení, vedoucí oddělení CO, spojka, sekretářka a rektor UP, který zvolenou skupinu, popřípadě jím jiná pověřená osoba, pohotově svolá.

Cílem nově tvořeného týmu je pružné zhodnocení nastalé situace a zaujmutí patřičného stanoviska včetně návrhu řešení. Ihned poté by mělo dojít k praktikování stanovisek v dílčích fakultních skupinách. Takto by se mělo zabezpečit včasné řešení krizové situace na jednotlivých fakultách a zařízeních UP. Řídicí fakultní skupiny by měly mít takové personální složení, aby v případě krizové situace dokázaly řídit chod fakulty a zároveň v co největší míře zabránily vzniku škod jak na budovách, zařízeních, na veškerém majetku UP, tak na životech, majetku studentů a zaměstnanců. V případě nepříznivé se vyvíjející situace by měly jednotlivé řídicí skupiny vydat nařízení k okamžitému zahájení prací spojených s možnou evakuací ohrožených prostor. Takováto nařízení by ovšem měly vydat až po konzultaci s řídicí skupinou řízení Univerzity Palackého.

Uvedený návrh byl předán k připomínkám děkanům fakult.

Zpracovala -map-

Z rukou prorektora Univerzity Palackého K. Lenharta přijal dne 29. 12. 1997 pamětní medaili UP Dr. T. R. Nielsen. Tento známý skandinávský entomolog s vysokým mezinárodním kreditem spolupracuje s Katedrou zoologie a antropologie PFF UP i dalšími biologickými institucemi v ČR již 16 let.

Text a foto -map-

Události**Hodnotové orientace a výchova**

Ve dnech 14. – 16. 11. 1997 jsme se zúčastnili jako jediní zástupci z České republiky již 16. mezinárodního kolokvia Evropského fóra pro svobodu ve vzdělávání (EFFE), které se konalo v Bochumi (SRN), tentokrát na téma „**Hodnota výchovy – výchova a hodnoty**“.

K otázkám hodnotové orientace směřovala práce v plénu, kde zazněly referáty, které se zabývaly například vztahem mezi hodnotami v politice a hodnotami ve škole, vývojem hodnot u mládeže a podobně. Do popředí vystupovaly hlavně tyto otázky: **Existuje hodnotové vakuum nebo na místo starých hodnot nastoupily nové? Jaké hodnoty mají mladí lidé?**

Nové výzkumy, které se na toto téma prováděly v Německu, přinesly velmi zajímavé výsledky, z nichž některé byly prezentovány v plénu. Většina respondentů z řad mladých lidí se vyjádřila spíše pesimisticky s ohledem na řešení tíživých společenských problémů. Pookázali na to, že v Německu a v západních industriálních zemích převládá preference materiálních hodnot, takže lidé jednájí a postupují proti sobě a jsou ovládnáni ziskem a egoismem.

Učitelé, rodiče, vědci, politici požadují, aby škola splnila svůj cíl – připravit mladé lidi na vstup do světa dospělých. Proto se musí důkladněji než doposud uvažovat o tom, jak může škola řešit nové úkoly, které vyrůstají ze změněných společenských podmínek. K tomu patří možnost změny hodnotové orientace. Na otázku, jak by tyto hodnoty měly vypadat, se názory různí. Jedno myšlenkové spektrum představují politici a učitelé, kteří propagují, aby výchova hodnot byla řízena zvnějšku. Na druhém pólu se nacházejí kritici propagace kolektivních hodnot. Jejich ideálem je „seberegulující člověk“. Požadují, aby škola místo poučování o hodnotách vytvořila dětem

a mladým lidem šanci prožít hodnotově orientované jednání, ve kterém si nacvičí zacházení s osobní svobodou a sociální zodpovědnost.

Na jednání v plénu navazovala práce v pracovních skupinách. Pracovní skupina č. 1 se orientovala na **zprostředkování hodnot malým dětem ve škole**. Pracovní skupina č. 2 se zabývala **zprostředkováním hodnot ve škole mladým lidem**, přičemž vycházela ze skutečností, že mnoho učitelů, kteří pracují s touto věkovou skupinou, si stěžuje na asociální způsoby chování mnohých mladých lidí. Pracovní skupina č. 3 rozpracovávala projekt **inovace učitelského vzdělávání v evropské kooperaci**. V průběhu jednání zazněly krátké referáty a výměna zkušeností o reformních projektech učitelského vzdělávání v různých evropských zemích, hovořilo se o dalším, celoživotním vzdělávání učitelů, o kooperaci s Asociací učitelského vzdělávání v Evropě (ATEE – Association for Teacher Training). Centrální hesla pro diskusi byla: internacionalismus, zřetel na dítě, vztah teorie a praxe, rozvoj osobnosti. Pracovní skupina č. 4 se věnovala **vzdělávání národnostních menšin v Evropě**. Pracovní skupina č. 5 řešila otázky a problémy, které jsou spojené se **státním uznáním různých druhů zkoušek a závěrečných vysvědčení**.

Úroveň kolokvia pozvedla skutečnost, že vystoupení v plénu a diskuse v pracovních skupinách nebyly vedeny „akademickým způsobem“, ale vztahovaly se těsně k praxi. To platilo především pro prezentaci příkladů ze školního prostředí. Výměna zkušeností přesahovala nejen různé stupně a typy škol, ale rovněž i státní hranice.

*Dr. et PhDr. Helena Grecmanová,
Katedra pedagogiky PdF UP,*

*Dr. et PhDr. Eva Urbanovská,
Katedra psychologie a patopsychologie
PdF UP*

Studentský workshop

Studentský workshop *Nefiguratívni kresba* proběhl ve dnech 20. – 23. 11. 1997 v krásném historickém prostředí (u domu sv. Václava) Katedry výtvarné výchovy PdF UP. Třicet pět studentek a studentů pracovalo s nadšením pod vedením doc. J. Kornatovského ze sprátené KVV PdF Univerzity Karlovy v Praze. Téma, které směřovalo k nalézání humánních hodnot v umění i v životě, bylo provázáno se současným myšlenkovým vývojem ve světě i u nás. Budoucí učitelé a výtvarníci byli vedeni od citlivého vnímání řádu ve viděné skutečnosti k postupnému přecházení do vlastní individuální výrazové formy, kterou vede čistá linie. Díky velkorysému daru papíren Chropyně mohli studenti pracovat na libovolně velkých formátech a jejich kresby výrazně podpořily tvořivou

atmosféru v prostředí výuky, na chodbách i v exteriéru. Umělecký vedoucí workshopu se zřekl odměny za svou práci a tak organizátorka doc. Puchnarová z této částky plánuje vydání interního pracovního sborníku pro účastníky akce a odborné zájemce.

Workshopy kresby se stávají tradicí, obohacující výuku na Katedře výtvarné výchovy PdF UP, a přesto, že náklady si hradí studenti sami, mají o tuto formu rozvoje talentů velký zájem. Proto bude pořádán v letním semestru ještě intenzivní workshop figurální kresby, který povede významný umělec a pedagog z VŠUP Praha doc. Boris Jirků.

-dp-

Snímek z přípravy na volné kompozice na Katedře výtvarné výchovy PdF UP

**V Karolinu
1. prosince 1997**

Ten den odpoledne byly s velkou slávou předávány profesorské diplomy více než 70 novým profesorům České republiky. Přítomni byli vysocí státní úředníci a akademičtí funkcionáři univerzit, ze kterých jmenování profesori pocházeli. Pro nové profesory to byl jistě slavnostní okamžik, pro přítomné akademické funkcionáře příjemná (doufejme) povinnost, pro manažery veřejnoprávní televize asi nudná okrajová událost, která si v televizním zpravodajství téhož dne nezasloužila ani zmínku.

Z naší univerzity bylo, jak známo, tímto vysokým titulem počteno šest pedagogů. Sám jsem k nim patřil. Myslím, že někteří z nás si při předávání profesorských diplomů velmi silně uvědomovali, že nebýt „sametové revoluce“, tak bychom v Karolinu nestáli. Neměli jsme šanci projít kádrovací mašinerií předchozího režimu. Svítala nám červená, a to jsme dopadli ještě moc dobře. Tu se u někoho v přibuzenstvu objevil dědeček, kterému kdysi cosi patřilo, tu zase rodič, který řekl svůj politický názor, podepsal ho a zveřejnil, tomu zase odešel bez povolení někdo „na Západ“, jiný projevil náklonnost k reformám. To byly podle tehdejších nomenklaturních šéfů velké hříchy, které nemohly zůstat nepotrestány. To, co mě v Karolinu povznášelo nad tyto totalitní manýry, bylo, že se v současné době nikdo na příslušnost k politické straně neptal a neptá. Žádná politická diskriminace, jakou jsme my zažili, již není.

V životě se dějí věci, které by si žádný scenárista televizních seriálů nevymyslel, a když, tak by mu je nikdo nevěřil. Kdyby napsal román (samozřejmě do šuplíku) před rokem 1989 s tím, že se časy obrátí a ti „potřetí“ nakonec dojdou spravedlnosti, považovali bychom to sice za správné, ale trochu jako z červené knihovny. Ovšem to, že profesorské diplomy předá bývalý disident a současný ministr J. Gruša spolu s bývalým redaktorem Hlasu Ameriky Ivanem Medkem a disident Václav Havel je podepíše jako prezident republiky, to bychom považovali za velmi nepravděpodobné. Mysleli bychom si, že to pan spisovatel silně „přepískl“. A vidíte, ono se to skutečně stalo 1. 12. 1997 v Karolinu.

J. Mačák

Události

Ohlédnutí za povodní

V minulých dnech se vedení PdF UP zabývalo dopady opatření, která byla přijata k nápravě povodňových škod z letošního července. Zhodnotilo stav poškozené hlavní budovy na Žižkově náměstí. Z umístění budovy, která se nachází v těsné blízkosti vodních toků, vyplývá, že se již první den povodňové kalamity ocitlo okolí školy pod vodní hladinou, která dosahovala místy téměř dvou metrů. V samotné budově byly nejcitelněji postiženy suterénní prostory, v nichž je umístěna moderní plynová kotelná, trafostanice a dílenská část Katedry technické výchovy PdF UP s poměrně rozsáhlým strojním zařízením za několik stovek tisíc korun. Přívaly vody doslova smetly také rozsáhlý zemědělský pozemek a veškeré hospodářské zařízení fakulty, které se na něm nacházelo. Ušetřen nebyl ani rodinný domek správce pozemku. Vzniklá škoda je značná, nicméně mohla být podstatně vyšší, kdyby zaměstnanci fakulty neprodleně nezahájili záchranné práce. Pozitivní je především to, že se nevyčkávalo na pokyny „shora“, ale zachraňovalo se to, co bylo v daný moment v nejkritičtější situaci. Za pomoc při záchraně fakulního majetku v době akutního povodňového nebezpečí i při likvidaci následků, které vodní živel způsobil, převzali z rukou děkana PdF UP doc. RNDr. Jana Šteigla, CSc., pamětní medaile fakulty **ing. M. Tomášek, doc. J. Kropáč, CSc., O. Štěpánek, R. Lindner**. Medaile byla předána také **plk. F. Rašnerovi**, veliteli vojenského

útvary dislokovaného v budově Pedagogické fakulty, za těsnou a neformální spolupráci a pomoc při odstraňování povodňových škod. Lze říci, že i přes trvalejší následky, které jsou na budově a zejména jejich základech i některých technicko-provozních zařízeních patrné a s nimiž bude nutno v budoucnosti počítat při opravách, se podařilo společně zahájit studijní rok v původně plánovaném termínu. Je nutno také vyslovit uznání i díky všem učitelům a zaměstnancům fakulty za likvidaci povodňových následků a připomenout ztížené pracovní podmínky způsobené několikaměsíčními nutnými opravami telekomunikačních sítí.

-jl-

V pondělí 12. 1. 1998 proběhl v olomouckém U-klubu koncert přední osobnosti české folkové hudby K. Plíhala, který se tak po delší odmlce představil svým olomouckým příznivcům průřezem celé své tvorby s nezaměnitelnou „plíhalovskou image“. Přeplněný a zcela vyprodáný sál se stal mj. i dokladem stovek hodin práce vynaložené na jeho zprovoznění po přestálých letních záplavách.

Foto a text T. Jemelka

Prezentace distančního vzdělávání

Centrum pro srovnávací kulturní studia při Katedře anglistiky a amerikanistiky FF UP uspořádala 12. 1. prezentaci na téma: **Využití informačních technologií v distančním vzdělávání**. Přednesl ji prof. Jusri DeVries, jež v současné době působí na univerzitě v Helsinkách a problematikou distančního vzdělávání se zabývá.

(O tématu přineseme podrobnější informace v příštím čísle Žurnálu.)

-hr-

Odešel prof. ThDr. Vojtěch Tkadlčík

V pondělí 5. ledna 1998 se naše akademická obec rozloučila v katedrále sv. Václava v Olomouci se zemřelým čestným děkanem CMTF UP prof. ThDr. Vojtěchem Tkadlčíkem. Pohřební liturgii za účasti mnoha vzácných hostů z akademického, kulturního a církevního světa, vedl olomoucký arcibiskup mons. Jan Graubner. Prof. V. Tkadlčík je pochován v hrobě arcibiskupského semináře, v blízkosti dalších profesorů naší CMTF UP.

Profesor Tkadlčík zemřel nečekaně, ale klidně a pokojně, na Hod Boží vánoční. Zazpíval koledy, byl zdatným hudebníkem a milovníkem zpěvu, šel si lehnout a na svém loži zemřel na následky selhání srdce. Dovršil svůj dlouhý, požehnaný, skromný a pracovitý život ve věku 83 let. Rodák z Karlovic u Holešova byl poslední z velké trojice českých slavistů – kněží (prof. Vajs, prof. Vašica a prof. Tkadlčík), kteří se zapsali významně do vědeckého světa v oboru studia staroslověnštiny. Po maturitě na klasickém Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži v roce 1933 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci a v roce 1938 byl vysvěcen na kněze. Byl osobou talentovanou, organizačně schopnou – není divu, že již ve studentských letech stál

v samém středu dění, tak bohatého do roku 1948 – soustředěnou kolem velehradských unionistických kongresů (1947–48 spoluredaktor vědeckého časopisu Acta Academiae Velehradensis). Tkadlčík je přítomen tam, kde se dějí živé věci, není typem kabinetního vědce, je živě se zajímající, reagující, informovaný. Být vzorným vědcem jak do důkladnosti a metody, tak do šíře vzdělání jazykovědného, filozofického a teologického, především staroslověnského písemnictví, není pro něj cílem, spíše nutným základem k tomu, aby mohl jít za svým nejtajnějším cílem, který často nevyšloveně, ale o to intenzivněji, je přítomen v celém jeho díle: ekumenismus, jednota křesťanů. Zakorenění v minulosti není samoúčelné, otevírá možnost rozumět přítomnému, jeho specializace ve slovanské filologii jej, pro nás možná překvapivě, vede k evropskému univerzalizmu, jeho vědecká erudovanost mu nebere lidskou dobrotu.

Je mužem velkého snu, který proniká nejen jeho práci, ale i jeho život: Nezatrpkl a nerezignoval. Poselství jeho života zdá se být vyjádřeno v těchto dvou slovech. Když vezmeme do úvahy, a nelze to opomenout, jeho životní dráhu „zapadlého vlastence“ - na

málo idylickém venkově českého i slezského pohraničí – a vůbec v nepříznivě době, vynikne nad míru celistvost jeho osoby. Zosobňuje onu nezotročitelnost ducha ideologií, kontinuitu duchovního vědomí a paměti, i drobná vítězství pravdivosti hodnot a významů, která jsou podstatná pro život mezi lidmi. Křesťanská tradice shrnuje to vše prostou pravdou: Být solí a kvasem.

Patří mu poděkování: od kolegů a všech pracovníků CMTF UP, kde pracoval téměř až do svého posledního dechu, od pracovníků Slovanského ústavu ČSAV, především těch, kteří pracovali na vydávání Slovníku jazyka staroslověnského (spolupracoval na něm od roku 1963), od několika generací kněží, které vychovával a učil, od těch, kdo slaví liturgii z Hlaholského misálu a od nespočtu docela prostých lidí, kterým nikdy nepřestal sloužit. Poděkování je však trochu málo: Je třeba vyjádřit i hlubokou úctu a obdiv, které zavazují k velkým snům a drobné práci všechny, kteří jako on vychovávají vzdělance příštího věku.

Doc. ThDr. Pavel Ambros,
děkan CMTF UP

Otázka pro: PhDr. H. Pilátovou, ředitelku AVC UP:

Jaké je vaše stanovisko k doporučení Akademického senátu UP, aby Audiovizuální centrum UP přešlo plně na systém samofinancování?

Je až s podivem, jak se situace opakuje ve spirálách (B. Engels by měl radost). Polovinu loňského roku jsem strávila debatami o způsobu financování AVC, a tím i o jeho další existenci. Financování bylo změněno na zakázkový princip, kdy UP jako celek poskytuje dotaci na činnosti, týkající se celé univerzity: pravidelné televizní zpravodajství o dění na UP, dokumentační a technické služby a vývoj v oblasti informačních technologií pro vzdělávání, prezentace UP a jejich fakult na Internetu atd. Jednotlivé katedry pak hradí režijní náklady svých pořadů, které si objednají. Přes značné problémy se tento způsob vžil a po určitých korekcích by mohl fungovat i nadále.

V listopadu 1997 rozhodla Správní rada IC složená z děkanů (popř. proděkanů) všech fakult, že univerzita potřebuje AVC jako pracoviště pro provoz a rozvoj moderních technologií a organizačně k němu přiřadila také multimediální pracoviště CVT.

Jenže již v prosinci rozhodl Akademický senát UP, složený ze zástupců stejných fakult, že AVC se má samofinancovat. O tom, co toto slovo znamená, nechci polemizovat, ale jak ukázaly zkušenosti z loňského roku, v okamžiku, kdy si mají katedry samy sehnat finance na tvorbu výukových pořadů, snížil se počet požadavků na polovinu. Ne, že by výukové a dokumentární pořady nepotřebovaly, ale zkrátka na ně nemají peníze.

Domnívají se akademičtí senátoři, že letos je mít budou? V případě, že dotace nebude kryt alespoň základní rozpočet AVC (platy, a materiál, který není spojen s konkrétní zakázkou), zdvojnásobí se ceny jednotlivých zakázek, ale zároveň se sníží na minimum jejich počet. Samofinancování AVC tedy fakticky znamená postupnou likvidaci dlouhá léta budovaného a slušně vybaveného univerzitního pracoviště, které poskytuje služby na vysoké technické i tvůrčí úrovni.

Vzhledem k vybavení AVC jsou finanční nároky na jeho udržení na stávající úrovni cca 1,5 milionu korun ročně. Kolik bude stát jeho pomalá likvidace? Kolik v příštích letech zaplatí univerzita za objednané komerčním firmám za tyto služby? Jak vysvětlí budoucím studentům, kteří video a počítač považují za základní zdroj informací, že univerzita jim nic takového poskytnout nemůže? A co všichni řešitelé vysoce odborných výzkumných projektů, kteří uspěli v grantovém řízení také díky koalitním audiovizuálním a multimediálním výstupům své dlouholeté práce, realizovaným pomocí technologií AVC?

Peněz je všude nedostatek a bude jich ještě méně. Jde o kvalifikované rozhodnutí, na co je použít. Dá se však za kvalifikované rozhodnutí považovat prosincové usnesení AS UP, když se nikdo z autorů tohoto návrhu, ani z těch, kteří pro něj zvedli ruku, nezajímá přímo na AVC o to, co dělá nebo dělat může, jak funguje a k čemu tady vlastně je?

Z vědeckých pracovišť UP

Studie v klinické onkologii

Přinášíme informativní rozhovor s přednostou Kliniky onkologie FN a LF UP doc. MUDr. Jindřichem Macháčkem, CSc. Tématem jsou výzkumné projekty.

Když čtenář uslyší název vaší kliniky, napadne ho asi jako první rakovina prsu a ozařování. Co mu o tom můžete povědět, pane docente?

V oblasti radioterapie se v poslední době intenzivně věnujeme novým způsobům léčby rakoviny prsu po parciálním chirurgickém zákroku, kdy prs zůstává zachován. Pomocí moderního přístroje Microselectron je izotop iridia zaváděn do prsní tkáně do míst původního nádoru. Jde o metodu velmi efektivní a při nenáročném anestetizaci pacientkou velmi dobře tolerovanou. (Čes. radiol. 6: 382–385, 1996; Gynecol.-mamol. dny, Brno, 1997) V tomto směru se řadíme na jedno z předních pracovišť v republice. Připravujeme nové, zdá se velmi slibné vyhodnocení na větších satach pacientů. V jiné oblasti onkologie se spolu s urologickou klinikou chystáme k izotopové léčbě nádorů prostaty při použití obdobné progresivní metody, se kterou zatím v našem státě nikde nepracují. V radioterapii jsme dále zavedli a vylepšujeme metody vzájemné kombinace záření a cytostatik, přičemž způsob ozáření je nekonvenční, tzv. akcelerovaná hyperfrakcionace.

Co to znamená?

Znamená to větší počet ozáření denně a dosažení vyšší tumorózně-letální dávky v kratší době, lepší radiobiologický efekt. Výsledky u nádorů oblasti hlavy, krku, jícnu, plic jsme již prezentovali na domácích i zahraničních fórech (např. Brněnské onkologické dny, 20:95–96, 1996.)

Mají vaše projekty grantovou podporu?

V celostátním a mezinárodním měřítku pracujeme v rámci projektu IGA MZ na systému prověrek kvality dodání předepsaných dávek záření. Cílem je zajistit nejvyšší možnou přesnost ozařování. Průběžné výsledky práce byly prezentovány i v zahraničí formou posterů, přednášek a publikací (Proceedings ESTRO XV. Annual Meeting, Vína, 9:25–26, 1996, Nice a Helsinky 1997 – International Radiotherapy Meeting).

S pomocí grantu firmy Lachema zavádíme ve spolupráci s ORL klinikou fotodynamickou terapii u pacientů s nádory hlavy a krku. Tato metoda je v naší republice ojedinělá. Jako jedno z vybraných pracovišť jsme zapojeni do klinické studie „Salagen u postradiální xerostomie“. Cílem studie je vylepšení kvality života pacientů po ozáření v oblasti dutiny ústní, často sužovaných nadměrnou suchostí, nedostatkem slin, potřízením s příjmem potravy, s řečí.

Obávané jsou také nádory vaječníků...

Již delší dobu věnujeme zvýšenou pozornost léčbě ovarálních nádorů cytostatiky Platina a Paclitaxel, Docetaxel. Druhá dvě (ze skupiny tzv. taxanů) jsou objevem posledních let s významným antitumorózním účinkem,

posunujícím léčebné výsledky výrazně vpřed. (BOD, Abstrakta, s. 41. 1997).

Spolupracujete s jinými pracovišti?

Spolupracujeme na projektech grantů GACR, IGA MZ, např. „Národní kooperativní studie adjuvantní léčby karcinomu prsu“, „Problematika rostlinných hormonů - cytokininů a jejich vlivů na lidské nádorové tkáně“ ve spolupráci s Laboratoří růstových regulatorů AVČR a PŘF UP. Dále jsou to mezinárodní studie ATLAS, ARIMIDEX, hodnotící různé druhy hormonální léčby jako jsou antiestrogeny (tamoxifen) a inhibitory aromatáz. Tyto látky redukuje produkci estrogenů významnou zejména u nádorů prsu. V klinické studii CAMPTO hodnotíme efekt nového cytostatika Irinotecanu u léčbě kolorektálního metastatického karcinomu.

A v oblasti léčby podpůrné?

V suportivní terapii, při zoládání nádorové nemoci a vedlejších reakcí, jsme prezentovali výsledky s velmi efektivní, zvracení potlačující léčbou antagonisty serotoninu, (Soubor prací, Brněnské onkologické dny, 20, 45, 1996), dále nové možnosti léčení hematologických komplikací a imunoterapie. (Spolek lékařů Olomouc 1995, Brněnské onkologické dny 1996). Před konečným zpracováním je další klinická studie DHC – Continus, preparát používaný u onkologických pacientů při léčbě bolesti. Lék je vhodný zejména pro ambulantní podávání.

V bioterapii nádorů zkoušíme interferony, interleukin 2 u melanomu a Grawitzova tumoru, se záměrem zlepšení kvality přežití a navození co nejdříve remise nemoci.

V souvislosti s tím má určité významnou úlohu laboratoř...

Naše Laboratoř klinické onkologie je zaměřena zejména na nádorové markery a imunologické parametry, využívané při testování a monitorování průběhu nádorové nemoci. Výsledky práce byly nedávno prezentovány doma a v zahraničí (Symposium „Imunologické obranné systémy, Hradec Králové 1996, Symposium I.A.E.S., Lille, Acta clin. oncol. 12:36–37, 1996). Další specifickou náplní laboratoře je stanovení hladiny methotrexátu v plazmě a v erytrocytech. Tuto službu provádíme i pro jiná hematologická a onkologická pracoviště u nás a na Slovensku.

Jak si vaše klinika vede v porovnání s jinými onkologickými pracovišti?

Z analýzy dat Národního onkologického registru, provedené Ústavem informatiky Akademie věd ČR u nejčastějších nádorů populace, vyplývá, že právě naši pacienti s karcinomy prsu, střeva a konečníku dosahují vysloveně nadprůměrných léčebných výsledků v rámci republiky, a to v té míře, která odpovídá standardům vyspělých západních zemí. Takové objektivní, nestranné zjištění se stává pro kliniku, nemocnici i fakultu hřejivým stvrzením smyslu naší práce jak na poli vědecko-výzkumném, tak i léčebném.

-mh-

Na aktuální téma

Co to je a k čemu je dobrá metropolitní počítačová síť

V prosinci loňského roku měla v rámci obhajoby dvou významných projektů univerzitní veřejnost možnost seznámit se s výsledky několikaleté týmové práce, které podstatně zvýšily kvalitu a možnosti počítačové sítě Univerzity Palackého. Vzhledem k tomu, že tato příležitost zůstala vesměs nevyužita, požádala redakce Žurnálu UP některé z řešitelů o charakteristiku projektů, včetně jejich výsledků opatřených komentáři, které by univerzitní veřejnosti přiblížili nově vytvořené možnosti vysokokapacitní sítě UP.

Úspěšné ukončení dvou projektů

Dne 12. 12. 1997 byly úspěšně obhájeny dva víceleté projekty, které významně ovlivnily budování počítačové sítě Univerzity Palackého. Jednalo se o projekt řady INFERA – **Rozšíření infrastruktury metropolitní počítačové sítě UPONET** (řešený po dobu tří let 1995–7, řešitelé Zedník, Volák, Pleva) a dvouletý projekt řady TEN-34 – **Videokonference s využitím vysokorychlostní sítě TEN-34** (řešitelé Pleva, Hanák, Volák, Vrba).

Dráty, krabice a asynchronní protokol: 155 Mbit/s

Výsledky prvního projektu pociťuje každý, kdo využívá počítače připojeného k počítačové síti. V rámci řešení projektu bylo propojeno celkem 25 budov prostřednictvím vysokokapacitních spojů, které jsou tvořeny nejmodernější přenosovou technologií – optickými vlákny nebo bezdrátovým spojem. Celková délka optických kabelů je 11639 metrů. Ve většině připojených budov byly instalovány nové rozvody lokálních sítí s využitím opět nejmodernější technologie, a to strukturované kabeláže Level 5. Celkem bylo vybudováno 1282 nových přípojek pro počítače. Na původní kabeláži zůstává ještě připojeno přibližně 250 počítačů.

Tyto „dráty a krabice“ jsou podmínkou nutnou pro kvalitní připojení vašich počítačů, samy však ještě nic neznamenají. Rozhodující je zvolená přenosová technologie. Na optické páteři metropolitní sítě je provozována přenosová technologie s asynchronním protokolem známým pod označením ATM s rychlostí přenosu 155 Mbit/s (pouze pro srovnání: přes pevně pronajaté linky SPT Telecom je možné běžně provozovat rychlosti 64–128 kbit/s, větší rychlosti již znamenají speciální zařízení včetně speciálních cen, nebo druhý příklad: rychlost původních lokálních sítí v budovách byla 2,5–10 Mbit/s).

Co to znamená?

V budovách, kde jsou umístěny zařízení pro ATM technologii, tj. LF TU, PřF Tomkova a tř. Svobody, PF a IC Zbrojnice lze, po dokoupení příslušných technických zařízení, přivést vyhrazené pásmo s přenosovou rychlostí např. 25 Mbit/s s protokolem ATM k libovolné pracovní stanici. To je dostatečná rychlost pro nejnáročnější aplikace. Ostatní budovy jsou připojeny na optickou páteř rychlosti 10 Mbit/s. Přitom tato rychlost se dá kdykoliv povýšit na uvedných 155 Mbit/s, pouze pořízením příslušného přístupového zařízení do dané budovy.

O dalším využití optické páteře metropolitní sítě vyšel samostatný článek v říjnu 1997, jednalo se o propojení telefonních ústředn

a vytvoření jedné vnitřní telefonní sítě univerzity. V této velice stručné zprávě chybí to poslední. Kolik to všechno stálo? Vlastní grant byl po dobu tříletého řešení dotován celkovou částkou téměř 16 mil. Kč. Položení optických kabelů stálo 7 700 tis. Kč, ATM technologie 5 500 tis. Kč, ostatní peníze byly vloženy do lokálních sítí budov. Zde je nutné podotknout, že na budování lokálních sítí se značnou měrou podílely také fakulty z vlastních rozpočtů.

Hlavní přínos

To jsou tedy vložené peníze, jaká je jejich návratnost? Hlavní přínos musíme vidět v rychlosti propojení, jejíž podstatné zvýšení bylo nezbytné vzhledem k rychlému nárůstu počítačů v síti a potřebě zavedení nových, např. multimediálních služeb. Kromě kvalitního přístupu ke službám Internetu umožní vysokokapacitní síť budovat a dále zlepšovat vlastní informační systém školy, a to jak ekonomický, tak pro podporu studia, knihovní systém a samozřejmě přístup k databázím.

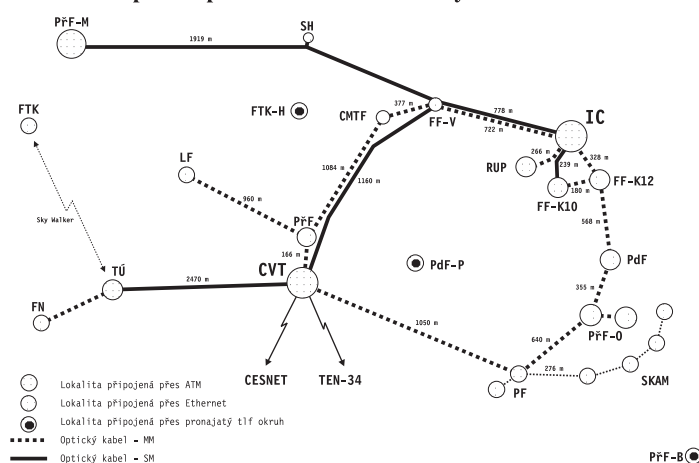
vysokorychlostní sítě TEN-34", jehož nositelem byla Univerzita Palackého v Olomouci. Cílem projektu bylo zjistit reálné možnosti provozování videokonferencí ve vysokorychlostní síti zejména pro účely distančního vzdělávání s využitím dostupných komerčních, případně sharewareových produktů.

Perspektivní komunikace

Videokonference patří mezi perspektivní komunikační metody. Pokrok komunikačních a počítačových technologií spolu se zdokonalením metod pro kompresi obrazového signálu umožnily vývoj zařízení pro přenos obrazu a zvuku mezi dvěma i více účastníky v různé kvalitě v závislosti na použitých přenosových médiích, kterými mohou být např. digitální telefonní služby – ISDN, a v současné době zejména vsudypřítomné počítačové sítě včetně Internetu.

Ve světě jsou videokonference již využívány např. v průmyslu, obchodu a bankovníctví, pro řízení mezinárodních společností apod. Mezi nejčastěji uváděné aplikace však patří

Páteř metropolitní počítačové sítě Univerzity Palackého v Olomouci.

Kdybychom požadovali obdobnou přenosovou rychlost na pronajatých okruzích, pak by univerzita musela počítat ve svém ročním rozpočtu s několikamilionovými částkami.

Propojení univerzitních měst

Druhým z úspěšně obhájených projektů je projekt „Videokonference – forma distančního vzdělávání s využitím vysokorychlostní sítě TEN 34“. Síť TEN-34 (Trans European Network Interconnect at 34 Mbit/s) je celoevropská vysokorychlostní síť, která propojuje národní vědecké a univerzitní sítě. V návaznosti na projekt Evropské unie TEN-34 vyhlásilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na období 1996 až 1998 program TEN-34 CZ pro Českou republiku. Hlavním cílem bylo vybudování vysokorychlostní meziměstské infrastruktury akademických a nekomerčních institucí v hlavních univerzitních městech (Praha, Brno, Olomouc, Ostrava, Liberec, Plzeň, České Budějovice, Hradec Králové, Pardubice) a její napojení na celoevropskou páteř. Současně bylo v rámci programu vybráno 17 pilotních projektů, řešících aplikace vhodné pro tuto vysokorychlostní síť. Jedním z vybraných aplikačních projektů, byl projekt „Videokonference – forma distančního vzdělávání s využitím

také využití videokonferencí ve zdravotnictví a ve školství. Ve zdravotnictví je možno pomocí videokonferenčních produktů provádět rychlou diagnózu na dálku v nouzových situacích, lékaři mohou konzultovat složité případy se specialisty v nemocnicích na celém světě a sdílet informace, které by bylo jinak velmi obtížné získat, lze sledovat pacienty ve vzdálených a izolovaných lokalitách nebo sledovat provádění operací pro účely výuky. Ve školství jsou videokonference používány jako nová a netradiční forma výuky. Jednu přednášku mohou současně sledovat studenti několika univerzit v různých městech. Vysoké školy mohou efektivně využívat drahocenného času předních expertů a externích lektorů bez nutnosti cestování. Zcela samozřejmě je využití videokonferencí v případech, kdy imobilní osoby nemohou opustit své domovy a navštěvovat školy. Ve všech odvětvích umožňují videokonference bezprostřední spolupráci výzkumných týmů a efektivní práci na společných projektech.

Multimediální informace

Řešitelé se v souladu se zadáním projektu a současně s ohledem na technologii ATM použitou v síti TEN-34 CZ zaměřili zejména na videokonferenční systémy využívající nativ-

Na aktuální téma

ních vlastností ATM pro přenos multimediální informace ve vysoké kvalitě, srovnatelné s kvalitou televizního vysílání. V rámci projektu byly vytypovány, prakticky ověřeny a vyhodnoceny vhodné produkty a byla vypracována doporučení pro komunitu akademických uživatelů sítě TEN-34 CZ, resp. obdobných vysokorychlostních sítí. Poprvé v České republice byly uskutečněny ukázkové videokonference po síti typu ATM mezi Olomoucí a Brnem při příležitosti mezinárodní konference „Nové technologie jako podmiňující faktor dalšího rozvoje vzdělávání“ pořádané v rámci Akademie filmu Olomouc 1997 a mezi Prahou a Olomoucí při mezinárodní konferenci pořádané v rámci veletrhu ComNet Prague 97. Získané poznatky již byly využity řadou dalších vysokých škol.

Národní i mezinárodní měřítko

Metropolitní síť Univerzity Palackého v Olomouci propojující objekty všech sedmi fakult optickými kabely, použitá technologie ATM a navazující lokální sítě na bázi strukturované kabeláže vytváří podmínky pro využívání nejmodernějších informačních technologií a multimediálních aplikací včetně videokonferencí. Zahájení provozu vysokorychlostní sítě TEN-34 CZ v červnu 1997 a její začlenění do evropské struktury projektu TEN-34 pak otevřelo možnosti pro uplatnění těchto technologií v národním i mezinárodním měřítku. Řešitelé projektů jsou schopni ve spolupráci s Audiovizuálním centrem UP zabezpečit pracovištím UP pořádání videokonferencí pro potřeby výuky, distančního vzdělávání, výzkumu a vývoje v souladu s hlavními cíli projektu TEN-34.

RNDr. F. Zedník,
ing. R. Pleva, CVT UP
Mezititulky redakce ŽUP.

Videokonference jako pedagogický nástroj

Charakterizovat videokonferenci jako účinný pedagogický nástroj znamená definovat ji jako multimediální vzdělávací technologii, kde určujícím východiskem je technika. Přesněji řečeno videotechnika, tedy obraz a zvuk ve vysoké kvalitě a volitelné formě. Je to technika velmi současná, všestranná a téměř všehochopná (v tom dobrém smyslu slova).

Z hlediska vzdělávacího cíle je videokonference prostředkem k dosažení nové, vyšší, všestrannější kvality pedagogického procesu. Tato progresivní vzdělávací technologie je nástrojem pro zprostředkování dvoj i vícestranného toku informací, vybavených veškerým komfortem variant názornosti: text, zvuk, obraz statický i dynamický, v celku či detailu, černobílý i barevný.

Z hlediska účelu předat a přijmout ucelenou, názorem umocněnou informaci je videokonference nástroj, který účastníkům umožní povídat si na dálku (za roh nebo třeba s kolegy na zahraniční univerzitě), vidět se a tedy zjevně, viditelně souhlasit či vrtět hlavou. Pokud by tématem videokonference byla například ekologie, mohli bychom dokládat svůj souhlas i nesouhlas textovými, grafickými či obrazovými argumenty, a například doplňovat statický záběr spokojených slonů v sloním soukromí videosekvencí o jejich úprku před civilizací apod.

Věřte, až se na naší alma mater stanou videokonference obvyklým doplňkem jiných, spíše klasických vzdělávacích technologií, televize bude závidět. Ne že by to neuměla, ale finanční nároky na podobný experiment s využitím televizních sítí jsou opravdu vysoké. Zahraniční zpravodajové, informující o sloním přírůstku v daleké Africe nevidí ani své kolegy moderátory v televizním studiu, natož diváky.

Mám-li se zmínit o pedagogických či badatelských možnostech tohoto technického multimediálního spojení, dovolím si zdůraznit své osobní východisko. Musím se přiznat, že přes skutečnost, že se v oblasti pedagogického využití technických prostředků pohybují ode dne, kdy křídla a černošedou tabulí ve třídě doplnil první cívkový magnetofon, stále dost dobře nechápu, že to, co se nám i vám (tedy naší almě mater) podařilo není science fiction, ale realita.

Rekapitulace

Ale vraťme se o rok a něco zpět. V rámci Akademie filmu Olomouc se konala v dubnu 1996 konference k problematice uplatnění multimediálních technologií v distančním vzdělávání. Aula filozofické fakulty mohla mimo jiné sledovat českou premiéru videokonference, organizované partnerem naší univerzity pro rozvoj distančního vzdělávání, Národním centrem distančního vzdělávání ve Francii (pro zajímavost, 50 let tradice a tedy zkušenosti, 380 tisíc vzdělávaných ročně). Přenos ze studia v Poitiers (dynamický obraz, dokumenty, zvuk) byl doplněn aktivními vstupy účastníků. Nešlo však o nic víc, než o zdvořilé pozdravy či dotazy cestou telefonu a faxu.

Podobná satelitní videokonference je charakteristická dvoustrannou komunikací, kdy na jedné straně je soustředěn tým odborníků prezentující jistý odborný obsah v libovolné multimediální formě a na druhé straně je příjemce informací s možností spíše jen oživit než rozšířit vlastní obsah dotazem, připomínkou, doplňující informací. Pokud se vám zdá, že interaktivita podobné videokonference je poměrně limitovaná, máte pravdu. Přesto jsem byli (tedy organizátoři – technici i vzdělavatelé) spokojeni s relativním úspěchem této společné akce, a také vděční francouzskému CNEDu; satelitní přenos byl v jejich, tedy i finanční režii. Uplynul rok a v květnu 1997, v rámci dalšího ročníku AFO, se konala opět mezinárodní konference, zaměřená na nové trendy a technologie v distančním vzdělávání. Tentokrát se její účastníci (včetně hostů z francouzských partnerských institucí) sešli v rotundě právnické fakulty, v prostředí jakoby vymyšleném k podobné akci. Součástí odborného setkání byla opět videokonference, tentokrát mezi VUT v Brně a Olomoucí, k problematice rozvoje distančního vzdělávání ve světě a v České republice. Bylo bohužel jen několik místních (tedy univerzitně tuzemských) účastníků, se kterými jsme si mohli o malém multimediálním zázraku popovídat. A tak „bledli“ jen hosté (závistí). Protože v Olomouci, na půdě Univerzity Palackého, se uskutečnila

kontinentální premiéra

videokonference po vysokorychlostních linkách ATM ve spolupráci s americkou firmou FORE (české zastoupení firma CORE). Nebyla to vůbec černá hodinka (černá černým humorem) jak jsme se obávali, ale hodina plná

barev a zvuků, v profesionální televizní kvalitě. Tentokrát v Brně viděli nás v Olomouci, my v rotundě brněnské kolegy, jako živé. Pracovníci audiovizuálního centra vytvořili pomocí tří kamer a trikové jednotky na plátně TV projekce i na televizních obrazovkách skutečný přímý přenos, kdy se deatíl střídal s celkem, Olomouc s Brnem a videozáznam s reálným prostředím.

Diskutovalo se, vyměňovaly se názory a zkušenosti, prezentovaly texty i grafy, počítačové stránky i videosekvence o distančním vzdělávání v německém Hagenu či francouzském CNEDu. Partneri videokonference si předávali slovo, usmívali se údivem, že technika funguje, a jak. A tak i já, v nelehké roli moderátora, jsem po ukončení přenosu pochopil, že nečekané se stalo skutkem. I malé vítězství potěší. Tedy vlastní.

Zvítězit je možno nad něčím či nad někým. V tomto případě nešlo o nic jiného, než o překonání jisté nedůvěry ve špičkovou, málo známou techniku spojení, o novou zkušenost v přenosu auditivních i obrazových informací, o zvládnutí dynamiky pracovního jednání o dané problematice, pokud možno věcně a bez hluchých míst. Je jistě pochopitelné, a není na škodu tuto skutečnost zdůraznit, že nadšení a nasazení určité odborné skupiny by bylo jen přáním či iluzí, pokud by nebyly vytvořeny odpovídající materiální, tedy prioritně finanční podmínky. Grantový projekt, vedený především kolegy z CVT UP, šel po této zkušenosti k příjemnému závěru, který měl mít podobu úspěšné obhajoby původního zadání.

Podmínka: nadšení a iniciativa

Spíše jako předčasnou vánoční nadílku než rigorózní obhajobu grantového projektu jsme pak vnímali další, přirozené (jak jinak!) úspěšnou videokonferenci. Porota se soustředila v prorektorské zasedací místnosti, veřejnost, především odborná (doplněná studenty filozofické fakulty) ve studiu Audiovizuálního centra UP. Byť šlo především o prezentaci dosažených výsledků, přinesla i tato videokonference jistě nové technické, ale i pedagogické poznatky, nové možnosti, ale i neověřená omezení. Videokonference formulovala konkrétnější pedagogicko-strategické cíle, ale i vědomí široké podmíněnosti jejich naplnění. Tou základní podmínkou dalšího úspěšného pokračování v organizaci odborných videokonferencí bude, nic nového, opět především nadšení a iniciativa, tentokrát ne už jednotlivců, ale celých týmů: techniků, tvůrčích pracovníků, pedagogů, dalších pracovníků odborných a organizačních.

V této souvislosti lze jen vyjádřit lítost, že si na obě premiéry našlo cestu tak málo těch, kterých se tento trend týká nejvíce. Tedy pedagogů a vědeckých pracovníků, autorů cíle a obsahu budoucích videokonferencí. Jeden z drobných cílů veškerého snažení zůstává tedy téměř nedotčen. Přesvědčit určitou univerzitní veřejnost, že rušit například AVC, a proč ne třeba CVT nebo rovnou celé IC, není z hlediska úrovně univerzity roku 2010 ten nejlepší krok.

PhDr. J. Vrba, CSc.
Mezititulky ŽUP.

Pozn. red.: Se stanovisky děkanů fakult Univerzity Palackého seznámíme čtenáře v příštím čísle Žurnálu UP, ve kterém se tématu budeme dále věnovat.

Diskuse, názory, ohlasy

Ad: Požadavky na kvalitu habilitačních a profesorských řízení

Vzhledem k množství příspěvků k danému tématu vracíme se ještě jednou k problematice kvality habilitačních a profesorských řízení.

Doc. RNDr. Josef Pešák, CSc.:

Vědění o každém oboru lidského konání je kolektivním dílem. Je organicky živé, jako jsou živé jazyky. Jeho paměť jsou kompendia s monografiemi, co vytvářejí neviditelné velikány velehor poznání. Nikomu není odepřeno přispívat k onomu intelektuálnímu výtvaru, má-li k čemu a co říci, a přesvědčí-li o tom ochránce kolektivní paměti toho oboru. Ve vědeckém světě, nebrání-li tomu zájem na utajení, se takové přesvědčování děje na stránkách odborných časopisů. Redakce prestižnějších titulů si přitom vybírají hodnotnější příspěvky.

K rozlišování šerpů vědy by měla posloužit akademická označení. Kritériím pro jejich splnění automaticky vyhovuje ten, kdo si troufá na obtížnější a náročnější chodníky pro vynášení nového poznání k vrcholům. Chyba lávky, má-li se ale poznat jen podle vnějších znaků výstroje, kdo z nich dojde až do mraků a kdo se vracívá jen pár kroků za posledním stavením.

Vědecká práce se podobně od jistých výšek vyznačuje osamocením, a proto ji dokáže posoudit jen ten, kdo podobnou cestou už šel nebo chodívá. Takoví se mohou spíše najít mezi oponenty u specializovaných prestižních zahraničních časopisů. Přimlouval bych se proto za požadavek minimálního počtu publikací uveřejněných v zahraničí. V opačném případě lze požadavky na kvalitu předkládaných publikací obcházet např. i tím, co patří do profesorem Hejtmánkem zmiňované jiné kapsy (ŽUP č. 11, s. 6). Byl jsem svědkem takové habilitace, která prošla jen díky dobré víře a bez předložení jakékoliv vlastní vědecké práce.

Bude-li splněna zmíněná podmínka, asi by bylo dobré individuálně přihlídnout k **diferenciaci mezi teoretickými uchazeči a praktiky**, kteří mají nesouměřitelné podmínky. Mám na mysli rozdíl pracovního vytížení na lékařských fakultách u teoretických a klinických profesí, kde často nezbyvá čas ani na sledování podobné diskuse jako je tato.

Prof. PhDr. E. Petřů, DrSc.: K otázce kvantifikace vědecké práce jako součásti podkladů pro habilitační a profesorská řízení

Současná snaha akademických orgánů o kvantifikaci výsledků vědecké práce, bude-li tento ukazatel racionálně uplatňován, tj. bude-li chápán jako doplňující aspekt kvality vědeckých výsledků, může být jistě považována za akceptabilní. Stejně přijatelné je i úsilí sjednotit kvantitativní ukazatele pro všechny vědní obory, protože je nepochybné, že určité druhy výstupů vědecké práce jsou společné vědě obecně. Na druhé straně však je nutno přihlížet k tomu, že jak zkoumaný materiál, tak s ním svázané metody výzkumu a formy výstupů vedou k tomu, že některé druhy výstupů jsou vlastně jen určité vědní disciplíně nebo skupině disciplín. Z hlediska humanitních věd má proto model, o němž je zatím vedena diskuse, jen omezenou vypovídací schopnost. Například textové kritické edice,

kteří v navrženém modelu nejsou pochopitelně uvedeny, je nutno pro historické a filologické obory považovat za výstupy vědecké analýzy dokumentů, tvorbu učebnic za prokázání pedagogických schopností autora (podobně jako jeho populárně vědecké publikace) a překlady u filologických oborů za prokázání odborné erudice v příslušném jazyce. Nehledě k tomu, musí se zde již

uplatnit i kvalitativní přístup, protože mnohé populárně vědecké práce mohou obsahovat velmi pozoruhodné výsledky vědecké práce autora, které jsou pouze prezentovány tak, aby byly přístupné širšímu publiku. Z těchto důvodů se domníváme, že pro humanitní obory by měla být kvantifikující tabulka rozšířena do této podoby:

Kvantitativní přehled publikační činnosti

Jméno:

Obor:

Habilitační/profesorské řízení

Vědecké práce	Učebnice	Populárně vědecké práce	Překlady
Knižní monografie (autor):	Autor:	Knižní monografie (autor):	Odborná literatura:
Knižní monografie (spoluautor):	Spoluautor:	Knižní monografie (spoluautor):	Beletrie
Studie ve sbornících a časopisech (autor):		Články v novinách a časopisech (autor):	
Studie ve sbornících a časopisech (spoluautor):		Články v novinách a časopisech (spoluautor):	
Textově kritické edice (autor):		Filmové a televizní scénáře (autor):	
Textově kritické edice (spoluautor):		Filmové a televizní scénáře (spoluautor):	
		Rozhlasové pořady (autor):	
		Rozhlasové pořady (spoluautor):	
		Recenze:	
		Zprávy:	
Ohlasy uvedených vědeckých prací v odborné literatuře:			
recenze:	citace:		
Ohlasy uvedených učebnic, populárně vědeckých prací a překladů:			
Datum:	Podpis:		

Letmý pohled z druhého břehu

Pro Informační Bulletin České statistické společnosti č.2, roč. 8 (1997) připravil docent Jan Coufal, statistik a historik matematiky VŠE Praha (s odvoláním na Vesmír č. 6, 1995) text, který je možno interpretovat jako příspěvek k diskusi vedené na stránkách ŽUP o kritériích pro habilitační a profesorská řízení. Přebírám tak vlastně z třetí a možná i další ruky – nicméně soudím, že prvotřídní nápad i zdalejších rukou přebraný zůstává pořád prvotřídním:

Proč Bůh nikdy nezískal místo na univerzitě?

- Měl jen jednu hlavní publikaci.
- Byla v hebrejštině.
- Byla bez odkazů.
- Nebyla publikována v recenzovaném časopise.

- Může být pravdou, že stvořil svět, ale co dělal do té doby?
- Jeho ochota spolupracovat byla malá.
- Vědecká komunita nebyla schopna opakovat jeho výsledky.
- Nikdy nepožádal etickou komisi o povolení používat lidské subjekty.
- Když experiment nevyšel, pokusil se to zakrýt utopením subjektů.
- Když se subjekty nechovaly podle předpisu, vyřadil je ze vzorku.
- Jeho semináře byly řídké, říkal studentům jenom: „Čtete knihu.“
- Někteří říkají, že na seminářích učil jeho syn.
- Proni dva studenty vyloučil z výuky.
- Ačkoli stanovil jenom deset požadavků, většina studentů propadla.
- Jeho konzultace byly nepravdělné a měl je obvykle na vrcholcích hor.

Opsal: S. Komenda

MEZI NÁMI VZDĚLANCI

Díky internetu můžete na olomoucké univerzitě podle libosti a gratis nahlížet do německých novin a časopisů, zjišťovat, jak, čím a z čeho žijí německé univerzity a jiné vysoké školy, a srovnávat situaci na německé a české akademické půdě. Není ovšem vyloučeno, že při takové lustraci a komparaci narazíte na výraz, jemuž neporozumíte a marně jej budete hledat nejen v nejnovějším slovníku německo-českém, ale i ve výkladových slovnících německých. Takovým slovem je např.

DIMIDO,

ježoh objasnění vyžaduje předem několik vět charakterizujících současné postavení německých vysokých škol a vysokoškoláků.

Zalistujete-li (opět prostřednictvím internetu) v nabídce přednášek a seminářů na Ruprecht-Karls Universität v Heidelbergu*, bezpochyby budete uneseni tematikou přednášek a seminářů na humanitních oborech: na lingvistice je to počítačová lingvistika a úvod do publikování na www-pages, na germanistice nejnovější německy psaná literatura a novinová rétorika, na teologii dialog s vůdci nejrozmanitějších náboženských sekt, na politologii seminář o důsledcích globalizace a ve Studentském poradně techniky rekreace a regenerace. Pokud rádi sportujete, můžete si vybrat mezi vodním aerobikem, šermem, squaschem, popř. africkými tanci. To je ale, jak pravoval výstižně Johann Wolfgang von Goethe, šedá teorie, zatímco strom německého studentského života se nijak nezelená. Zoláště v prvních semestrech jsou studenti zcela ponecháni sami sobě, neexistují – jako je tomu v anglosaské vysokoškolské tradici – žádní „tutors“. Přitažlivější přednášky jsou beznadějně přehliďné, stává se nezřídka, že profesorův výklad poslouchá víc než tisícovka osob, jsou i semináře s několika sty účastníky. A tak Julie, studentka prvního ročníku romanistiky na výše uvedené univerzitě, zanechala studia, protože se nemohla v labyrintu přednášek a seminářů nijak vyznat,

a když hledala pomoc ve Studentském poradně, zjistila, že se může leda tak připsat na konec sáhodlouhého poradníku obdobně postizených žadatelů o radu.

Němečtí studenti si stěžují na přeplněné posluchárny, na snižující se stipendia (počet studentů oprávněných pobírat sociální stipendium byl redukován z 37 % v roce 1982 na dnešních 17 %), na podmínky na kolejích i na stravu v menze. S pobouřením reagují na návrhy některých poslanců, že by měl být stanoven časový limit pro vysokoškolské studium – např. 14 semestrů – a od těch, kteří si studium prodlužují, by se mělo vybírat školné. „Kde pak ale zůstane prostor pro roční studijní pobyt za hranicemi a kde vezmeme čas na krátkodobé pracovní příležitosti, kterých musíme využívat, abychom si na studium vydělali?“ táží se naopak studenti.

Kde hledat příčiny studentské nespokojenosti a vlny stávek, která od podzimu 1997 zaplavuje německou akademickou půdu? Je to paradoxní, ale Achillovou patou německých vysokých škol je prý jejich demokratizace. V Německu totiž v podstatě neexistují přijímací zkoušky na vysoké školy ani vymezené zkouškové období po ukončení jednotlivých semestrů. Každého roku je jen na základě maturitního vysvědčení imatrikulováno množství slabých abiturientů středních škol. Formálně je na německých vysokých školách 950 tisíc míst pro studenty, ale studují téměř dva miliony osob a leckdo traktuje studium jako záchranu před nezaměstnaností, která v prosinci 1997 dosáhla svého historického maxima – 45,2 milionu lidí bez práce („Die Welt“ 10. ledna 1998). Josef Joffe ze „Süddeutsche Zeitung“ přirovnává německé vysoké školy k moskevskému GUMu, kde poptávka vždy mnohonásobně převyšovala nabídku. Reforma vysokých škol, o níž se v Německu nyní hovoří, vychází z principů učilišť anglosaských – omezuje příliv studentů a zavádí kontrolu vysokoškolských pedagogů, kteří by měli být nadále odpovědní za profesionální kariéru svých odchovanců. Němečtí studenti dnes nazývají své učitele

„Dimido“, protože jsou k zastizení jen v úterý („Dienstag“), ve středu („Mittwoch“) a ve čtvrtek („Donnerstag“).

Naproti tomu Susanne Fischerová z „Die Woche“ poukazuje na společenskou hodnotu široké dostupnosti vysokoškolského vzdělání a rovných šancí pro hůře materiálně situovanou mládež z malých měst; raději by viděla zavedení kontrolních zkoušek po dvou letech studia a verifikaci nabídky studijních oborů v souvislosti s měnícím se trhem pracovních sil.

Jak se na německém příkladu ukazuje, má existence přijímacích zkoušek na české vysoké školy a kombinace obligatorních přednášek a seminářů s několika předměty volitelnými a výběrovými něco do sebe. Událo se na Ruprecht-Karls Universität v Heidelbergu v semináři věnovaném současné německé literární kritice: studentka třetího ročníku germanistiky prohlásila, že se vlastně Johannem Wolfgangem Goethem nikdy nezabývala – když se Goethovo dílo probíralo na střední škole, kterou navštěvovala, byla nemocná a během pěti semestrů vysokoškolského studia si sama volila přednášky a semináře, shodou okolností však jejich tematika Goethovu tvorbu nezahrnovala.

Jiří Fiala

*Ruprecht-Karls Universität v Heidelbergu, SRN, byla založena roku 1386 jako třetí nejstarší univerzita na území Svaté říše římské národa německého (po univerzitách v Praze a ve Vídni) kurfiřtem a falckrabětem v Porýní Ruprechtem I. a v roce 1803 byla obnovena prvním badenským velkovévodou Karlem. Dnes má tato univerzita 15 fakult a čtyři vědecké instituty, v jubilejím roce 1986 na ní bylo imatrikulováno 27 tisíc studentů.

Studentská rubrika

Studentská vědecká konference 1997

Dne 9. 12. 1997 se na Filozofické fakultě Ostravské univerzity konala Studentská vědecká konference 1997. Pořadatelé, pracovníci Katedry českého jazyka FF OU, koncipovali tuto konferenci jako nesoutěžní, tematicky nijak neohraničenou přehliďku vědeckých prací posluchačů bohemistiky. Přihlášeno bylo celkem 16 příspěvků, na jednání konference jich zaznělo patnáct.

Práce byly pro prezentaci na konferenci rozděleny do několika celků. V dopoledním programu se objevily příspěvky morfosyntaktické a lexikologické, v odpoledním programu práce textologická, dialektologická a práce zpracovávající problematiku teorie textu.

Olomoučtí bohemisté měli na konferenci dvojí zastoupení: Lenku Fialovou, posluchačku studijní kombinace česká filologie – německá filologie, a Libora Fidlera, posluchače české filologie v kombinaci s filologií anglickou. L. Fialová vystoupila s referátem na téma *Neosemantismy v současné češtině*. Jedná se o část diplomové práce, kterou zpracovává pod vedením prof. Edvarda Lotka a pro jejíž konfrontační část sbírá v současné době další materiál na Univerzitě v Regensburgu. L. Fidler se na konferenci představil v příspěvku *Široké pojetí aspektu (na základě srovnání češtiny a angličtiny)*, jenž zpracoval pod vedením prof. Miroslava Komárka. Oba příspěvky vzbudily na konferenci pozornost. Příspěvek L. Fialové přiměl k rozsáhlé diskusi předešlým prof. Hubáčka, děkana FF OU, známého například svými pracemi o českých slanzích. Příspěvek

L. Fidlera byl pak v kuloárech hodnocen jako jeden ze dvou nejlepších vůbec (tím druhým byla jedna doktorandská práce z FF UK). Nikdo z účastníků nechtěl věřit, že se jedná „pouze“ o seminární práci ze 3. ročníku (písemná verze práce coby doklad poté kolovala mezi posluchačstvem) a že tudíž L. Fidler není jedním z přítomných doktorandů (toto zdání mohlo vzbudit i jeho vystupování v diskusní části programu).

Uspokojivým konstatováním, že olomoucká bohemistika se v Ostravě neztratila, budíž vyzvána i další studentská veřejnost k účasti na příštím ročníku Studentské vědecké konference.

B. Bednaříková,
Katedra bohemistiky FF UP

Zeptali jsme se za vás

Příčiny „onemocnění“ počítačové sítě na TÚ LF

Před nedávnem byl přerušen provoz počítačové sítě TÚ LF, a to z důvodů jejího zavirování. Obdobným způsobem, i když mnohem menší měrou, byly postiženy počítačové sítě některých ostatních fakult. Nákaza se nevyhnula ani koncovým počítačům jednotlivých uživatelů a znemožnila jejich normální provoz. Zeptala jsem se Mgr. P. Voláka z Centra výpočetní techniky UP, jakým způsobem mohlo k tak rozsáhlému zavirování dojít a co je možné udělat pro to, aby se situace již neopakovala. *Název počítačového viru není pouze náhodně podobný s lékařským termínem „vir“. Stejně tak jako po napadení lidského organismu, kdy způsobuje nemoci, pracovní neschopnost a v případě známého HIV dokonce smrt, i u počítače dochází ke stavu, kdy není možné s ním pracovat a v případě virů, které dokáží využít skrytých technických chyb v návrhu, je možné některé části počítače mechanicky nebo elektricky zničit. Rovněž tak jako nákaza může mít latentní dobu, než se projeví její příznaky, i počítačový vir má údobí, během kterého se pouze rozmnožuje a šíří.*

V této situaci musí uživatel nejprve spustit program, který je již infiltrován. Ten si většinou přinese na disketu (originální diskety od počítačových firem, nelegálně koupené programy, programy kopírované z počítačů, o kterých se neví, že již jsou nakažené apod.) nebo jej dostane spuštěním programu z nějakého externího zdroje (zavirovaná interní počítačová síť instituce, Internet apod.). Takto spuštěný program přechází do své latentní formy, kdy reprodukuje svůj kód do dalších

programů uživatelského počítače, startovacích sektorů disku, CMOS paměti a dokonce i počítačové sítě, pokud je na ni uživatel připojen. I když ještě není spuštěn vlastní destruktivní mechanismus viru, není možno již v tomto okamžiku s počítačem pracovat, protože kromě vlastního dalšího nežádoucího šíření je povaha reprodukce viru taková, že některé programy (většinou MS WINDOWS) již nelze spustit. V neposlední řadě pak dochází k vlastnímu destruktivnímu mechanismu.

Podle slov P. Voláka nelze v případě TÚ LF přesně vystopovat, kdo způsobil prvotní nákazu. Jako přenašeč však byl použit program pro přístup ke knihovnímu systému TINLIB. Jeho verze byla na síť chybně instalována způsobem, který jí nechránil před infiltrací virem. Ať už tedy prvotní nákazu způsobila kterákoliv koncová uživatelská stanice, nakažený program TINLIBu byl pak kopírován na další servery UP a každý uživatel, který jej spustil, si nákazu přenesl na vlastní počítač a vlastní data. Nešťastnou souhrou náhod došlo k této události v době, kdy správci převádějí síť na vyšší verzi systému, což ve svém důsledku znamená, že správce se někdy musí přihlásit na síť ze stanice uživatele s právy, které umožňují reprodukci viru i do síťových programů, které jinak – pokud jsou dobře nainstalovány – jsou před touto nákazou chráněny. Touto formou došlo tedy k zavirování systémových prostředků pro správu sítě a uživatel se pak již infikoval i při pouhém obyčejném přihlášení na síť.

A jak tomu můžeme tedy zabránit? Pracovníci CVT a správci sítí fakult provedli veškeré kroky, které zamezí rozšiřování virů prostřednictvím síťových programů. Rovněž byl minimalizován způsob, kdy se správci přihlašují k síti se svými právy z uživatelských stanic. *Inkrimovaný program TINLIB byl reinstalován tak, aby nedošlo k jeho zavirování. Společně s dalšími opatřeními byla tak výrazně snížena možnost přenosu viru počítačovou sítí UP. Kromě toho je provozním úsekem CVT prováděno dvakrát týdně pravidelné testování celé sítě UP a tedy všech serverů, řekl Volák. Ochrana vlastních uživatelských stanic je pak podle něj poněkud složitější. Zde je možno použít následujících metod: a) nainstalovat na daný počítač rezidentní antivirový balík. Tento se při startu počítače automaticky spustí, zůstane v paměti počítače a monitoruje veškerou práci. V případě nalezání viru upozorní uživatele a např. zastaví počítač; b) při spuštění počítače, resp. při přihlášení do sítě je proveden program kontrolující počítač na obsah virů. Po jeho provedení se již (na rozdíl od případu a)) žádná kontrola neprovádí a jeli nutno, je třeba ji znovu spustit; c) před každým prvním spuštěním nového programu nebo otevřením datového souboru textových a grafických editorů (např. MS WORD) či tabulkových kalkulátorů (EXCEL) provést antivirovou kontrolu souboru.*

Platnost takovýchto programových balíčků je časově omezena díky stále novému vývoji virů a je třeba je pravidelně (nejlépe měsíčně) upgradeovat. Situaci navíc ztěžuje fakt, že residentní kontrola v případě a) nemusí umožnit provoz některých aplikací a v případě b) uživatel stráví poměrně značnou část svého produktivního času čekáním na výsledek kontroly. V CVT je k dispozici antivirový balík Avast v 16 i 32bitové verzi v počtu 10 licencí. Tento balík je pravidelně jednou

měsíčně aktualizován a je vhodný rovněž pro serverovou instalaci na jednotlivých fakultách. Ze serveru si může každý uživatel připojený do sítě spustit kdykoliv tento balík. Jednotliví správci sítí jsou obeznámeni, kde naleznou na serveru CVT pravidelné aktualizace.

Dále je k dispozici na serveru CVT v adresáři I:\SOFTWARE\ANTIVIRY několik antivirových programů (Clean, FPROT, SCAN, SCANNT,...), u nichž je pokud možno prováděna pravidelná aktualizace, ale jejich doba platnosti je omezena časově a po uplynutí této doby je nutná nová instalace.

Správci sítí a pracovníci CVT se snaží zabránit hromadnému šíření zavirovaných programů a datových souborů. Boj proti virům však neleží pouze na těchto lidech, je to záležitost nás všech, využívajících výpočetní techniku. Když se udělá chyba, pak počítačová síť je pouze ta neúrodnější půda pro jejich šíření.

-map-

Vybíráme z tisku o UP odjinud

Návrh zákona, který v těchto dnech začne projednávat parlament, obsahuje všechny mechanismy, které napomohou instituci k tomu, aby se i nadále udržovala na stejné úrovni – a to za peníze daňových poplatníků. Složky, které by měly systém reformovat, jsou příliš slabé. Ve strnulém normalizačním režimu s jeho izolovaností byli učitelé často vybíráni na základě politické loajality, a nikoli na základě vědeckých a morálních schopností. Mnozí z nich ve vysokém školství působil dodnes. Vyjímaje ostrůvky, jež lze považovat za vynikající, je celková situace v českém školství taková, jakou ji popsal ve svém nedávném článku P. Holub (Respekt). Česká věda je na úrovni Egypta a za Ukrajinou. Po roce 1990 vyučuje na českých univerzitách pouze 20 procent nových učitelů. Stává se, že učitelé spjatí s bývalým režimem si pouze navzájem vyměňují místa. Za pozitivní prvek navrhovaného zákona je považována účast studentů na řízení univerzity – mohou volit třicet až padesát procent univerzitního a fakultního senátu. O volbách však nejsou studenti často dostatečně informováni. Stává se, že o datu a místě voleb profesori informují pouze své oblíbené studenty. Kandidáti si pak zajistí dostatečnou podporu ze strany svých přátel. Situaci by mohl změnit zákon, pokud by v něm bylo zaneseno, že k tomu, aby byly volby platné, musí se jich zúčastnit určité procento studentů. (...) Zákon uvádí různá opatření umožňující trestat studenty, nezmiňuje se však o prohrěcích učitelů. Ministerstvo školství by mělo ustavit etický kodex a jmenovat disciplinární komisi, která by vyšetřovala a trestala prodávání diplomů, špatné řízení univerzity, zneužívání finančních dotací a plagiátorství.

(Vybráno z textu *Reprodukce neschopnosti, Příloha Lidových novin, 10. ledna*)

Tisková oprava

V Žurnále č. 11 a 12 jsme uveřejnili text studentky PdF UP J. Štreitové, v němž jsme informovali, že finance studentka získala díky vnitřnímu grantu, který měla poskytnout PF UP.

Na základě upozornění administrátorky Nadace ČNRA (společná pro PdF i PF UP) jsme se dozvěděli, že J. Štreitová finance obdržela díky výše zmíněné nadaci, a to formou priznaného stipendia.

Všem čtenářům se za mylnou informací omlouváme.

Redakce

...a tento týden...

STŘEDA 28. LEDNA

Restaurace Viola, Olomouc, 14.00: Olomoucké otolaryngologické odpoledne – seminář

ČTVRTEK 29. LEDEN – SOBOTA 31. LEDEN

Katedra spirituality, mezináboženského dialogu a studií křesťanského východu CMTF UP: Pracovní seminář pastorálních teologů z ČR a SR na téma *Využití sociologických analýz společnosti v pastorační praxi.*